

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717201434
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717201434.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudkýň JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a Mgr. Angeliky Sopoligovej, v spore žalobcu: SMSCREDITS s.r.o., IČO: 44769911, Dlhá 95C, 010 09 Žilina, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Róbert Hronček, s.r.o., Národná 10, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Š. Q., W.. X.X.XXXX, S. XXXX/X, XXX XX Y. X, o zaplatenie 100,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo 4. októbra 2017, č. k. 16Csp/28/2017 takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- II. **P o t v r d z u j e** rozsudok.
- III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví žalobu zamietol (výrok č. I.) a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok č. II.)
2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 100 eur s prísl. z dôvodu, že požičal túto sumu na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX, ktorá sa stala splatnou dňa XX.X.XXXX. Žalobca predložil predmetnú zmluvu o pôžičke č. XXXXXX, a uplatnil si aj úroky z omeškania, keďže žalovaná mu doposiaľ uvedenú sumu 100,- eur nevrátila.
3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobca požičal žalovanej sumu 100,- eur dňa XX.X.XXXX, a táto pôžička sa stala splatnou XX.X.XXXX. Keďže žaloba bola na súd doručená dňa 1.2.2017, žalobca si nárok na zaplatenie dlžnej pôžičky uplatnil už po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, na čo súd prihliadal, nakoľko ide o spotrebiteľský spor. Z tohto dôvodu, teda z dôvodu premlčania uplatnenej pohľadávky, súd žalobu zamietol.
4. Právne vec posúdil podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 101 OZ a § 111 OZ.
5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo (nárok) na náhradu trov konania.
6. Proti rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote (včas) odvolanie a uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP a žiadal, aby súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 100 eur s príslušenstvom a priznal žalobcovi náhradu

trov prvostupňového odvolacieho konania, pozostávajúce z. trov právneho zastúpenia. Ako podstatnú skutočnosť namietal, že Okresný súd vo svojom rozsudku tvrdí, že nárok žalobcu je premlčaný podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka na čo súd prihladol, nakoľko ide o spotrebiteľský spor. S postupom a rozhodnutím Okresného súdu Michalovce žalobca nesúhlasí. Keďže sa súd domnieval, že došlo k premlčaniu nároku žalobcu, tak na základe ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, prihladol k tomuto premlčaniu aj bez námietky žalovanej. Avšak existujú pochybnosti, či ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, s ktorými sa žalobca stotožňuje. Rovnaký názor zastáva aj Okresný súd Košice II, ktorý vo svojom návrhu na začatie konania o nesúlade predpisu nižšej právnej sily s Ústavou Slovenskej republiky zo dňa 08.09.2015 uviedol, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je v rozpore s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy. Svoje tvrdenie odôvodnil tým, že aplikácia tohto ustanovenia jednostranne zvýhodňuje dlžníka - spotrebiteľa a to tak, že súd má povinnosť prihladiť k premlčaniu nároku či k inej zákonnej prekážke alebo dôvodu, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi. Takáto ochrana jedného z účastníkov občianskeho súdneho konania (aplikácia námietky premlčania aj bez toho aby bola účastníkom vznesená) voči druhému účastníkovi je podľa Okresného súdu Košice II v rozpore s princípom nestrannosti a teda aj s princípom právneho štátu. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne návrh prerokoval na neverejnom zasadnutí pléna ústavného súdu a dospel k záveru, že na základe tohto návrhu môže danú vec prerokovať a rozhodnúť o nej v ďalšom konaní.

7. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalobca za to, že jeho nárok zo Zmluvy o pôžičke riadne vznikol, návrh žalobcu na zaplatenie 100 eur s príslušenstvom je dôvodný a keďže žalovaný (dlžník) premlčanie nenamietol, súd nemal žalobu zamietnuť. Preto žiada odvolací súd, aby vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vyššie.

8. Žalobca zároveň podal i návrh na prerušenie konania z dôvodu, že popri prebiehajúcom uvedenom súdnom konaní prebieha súčasne súdne konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky, sp. Zn. PL. ÚS II/2016, ktoré zásadným spôsobom súvisí s uvedeným súdnym konaním. Predmetom konania na Ústavnom súde je súlad § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zásadný význam prebiehajúceho konania na Ústavnom súde vidí žalobca najmä v tom, že Ústavný súd môže vysloviť nesúlad daného ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s uvedenými článkami Ústavy, čo by malo za následok stratu účinnosti, prípadne aj platnosti tohto ustanovenia na základe čl. 125 ods. 3 Ústavy. Táto skutočnosť môže mať zásadný vplyv na posúdenie otázky premlčania a teda aj na prebiehajúce súdne konanie a rozhodnutie vo veci zaplatenia 100 eur príslušenstvom.

9. Prerušenie konania v Civilnom sporovom poriadku je možné v prípade existencie dôvodov uvedených v § 162 ods. 1 CSP. Súd je povinný konanie prerušiť, ak nastane niektorý z prípadov predvídaných zákonom. Obligatórne prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je súd oprávnený v konaní riešiť. Pôjde o situáciu tzv. prejudiciality v kontexte s ust. § 193 CSP. Ďalším dôvodom na obligatórne prerušenie konania je procesný postup súvisiaci s posúdením otázky ústavnosti právneho predpisu, resp. prejudiciálnej otázky podľa § 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Odvolací súd je toho názoru, že v prípade predneseného návrhu na prerušenie konania nejde o prípad obligatórneho prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

11. Citované ustanovenie upravuje možnosť tzv. fakultatívneho prerušenia konania. Ide pritom o také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný urobiť iné vhodné opatrenia s dostupnými procesnými prostriedkami a iba v prípade, ak iné riešenie nie je možné, môže konanie prerušiť. Keďže povinnosťou súdu je v konaní postupovať v súlade s článkom 17 základných princípov CSP tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, je potrebné posudzovať aj prípadný návrh na prerušenie konania vo vzťahu k základnému princípu hospodárnosti konania.

12. Odvolací súd preto zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný. V čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu, bolo ust. § 5b cit. zákona platné a účinné, preto správne súd prvej inštancie posudzoval i premlčanie nároku žalobcu.

13. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP s tým, že dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.02.2018 o 10.10 hod., v pojednávacej miestnosti č. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 14.02.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, § 378 ods. 1 CSP.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, keďže ide o vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom uvádzané odvolacie dôvody vo veci nie sú dané.

20. V zmysle ust. § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenie o sudcovskej koncentrácii tým nie sú dotknuté.

21. Podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

22. Odvolací súd posudzoval odvolanie žalobcu síce v čase, keď bol návrh Okresného súdu Košice II o nesúlade predpisu nižšej právnej sily, a to ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou Slovenskej republiky predbežne prerokovaný na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu a prijatý na ďalšie konanie, avšak rozhodnutie Ústavného súdu nebolo v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu publikované v zbierke zákonov a teda odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 217 ods. 1 CSP, keď po preskúmaní rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah

spotrebiteľský a správne zameran dokazovanie na zistenie uplynutia premlčacej doby (v zmysle účinného ust. § 5b zák. č. 250/2017).

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).